

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 22/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. januára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho práv podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 v spojení s čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Trnava č. k. 36 C/115/2006-92 z 28. apríla 2009 a č. k. 36 C/115/2006-97 z 21. mája 2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 31. augusta 2009 sp. zn. 23 Co 222/2009, 23 Co 294/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. decembra 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 v spojení s čl. 13

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) č. k. 36 C/115/2006-92 z 28. apríla 2009 a č. k. 36 C/115/2006-97 z 21. mája 2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) z 31. augusta 2009 sp. zn. 23 Co 222/2009, 23 Co 294/2009.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobným návrhom doručeným okresnému súdu 30. októbra 2006 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by okresný súd zaviazal odporcu R. Š. zaplatiť mu finančnú satisfakciu vo výške 1 000 000 Sk spolu s trovami konania. Sťažovateľovi vznikla v súvislosti s podaním žalobného návrhu poplatková povinnosť určená okresným súdom na sumu 65 000 Sk. Sťažovateľ súdny poplatok z návrhu aj napriek urgenciám okresného súdu nezaplatil, a preto okresný súd svojím uznesením č. k. 36 C 115/2006-38 z 21. marca 2007 konanie zastavil. Krajský súd na odvolanie sťažovateľa svojím uznesením sp. zn. 23 Co/226/2008 z 29. októbra 2008 odvolanie ako podané oneskorene odmietol. Proti uzneseniu okresného súdu č. k. 36 C 115/2006-38 z 21. marca 2007 a uzneseniu krajského súdu sp. zn. 23 Co/226/2008 z 29. októbra 2008 podal sťažovateľ dovolanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), v ktorom požiadal o ustanovenie zástupcu z radov advokátov na konanie pred dovolacím súdom. Okresný súd svojím uznesením č. k. 36 C/115/2006-92 z 28. apríla 2009 zamietol sťažovateľovu žiadosť o ustanovenie zástupcu z radov advokátov a taktiež mu nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že „majetkové pomery navrhovateľa neodôvodňujú jeho oslobodenie od súdnych poplatkov.“. Okresný súd svojím ďalším uznesením č. k. 36 C/115/2006-97 z 21. mája 2009 uložil sťažovateľovi poriadkovú pokutu vo výške 800 € z dôvodu, že „Písomné podanie navrhovateľa zo dňa 15. 05. 2009 obsahuje hrubo urážlivé výrazy na adresu zákonného sudcu a obsahuje aj obviňovania a osočovania sudcu z nezákonného konania a postupu, z trestnej činnosti, ktorej sa mal dopúšťať pri výkone funkcie sudcu, z marenia základných ľudských práv a slobôd pri výkone funkcie...“. Krajský súd na odvolania sťažovateľa napadnuté rozhodnutia okresného súdu svojím uznesením z 31. augusta 2009 sp. zn. 23 Co 222/2009, 23 Co 294/2009 potvrdil ako vecne správne. Najvyšší súd sťažovateľom podané dovolanie svojím uznesením z 31. mája 2010 sp. zn. 6 Cdo 45/2010 a 6 Cdo 46/2010 v časti týkajúcej sa napadnutého rozhodnutia krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvého stupňa

o zamietnutí žiadosti sťažovateľa o ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie, odmietol a v časti týkajúcej sa konania o dovolaní sťažovateľa proti výroku napadnutého rozhodnutia krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvého stupňa o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov a o uložení poriadkovej pokuty zastavil. Predmetné rozhodnutie najvyššieho súdu bolo sťažovateľovi doručené 6. júla 2010, keď nadobudlo právoplatnosť.

3. Na základe už uvedeného sťažovateľ ústavný súd žiadal, aby nálezom takto rozhodol:

„II.A. Okresný súd v Trnave v konaní 36 C/115/2006 porušoval základné práva D. B... čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a garantované čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru.

Krajský súd v Trnave porušoval práva garantované čl. 6 ods. 1 Dohovoru...

II.B. Okresný súd v Trnave a Krajský súd v Trnave sú povinní zaplatiť D. B. každý satisfakciu vo výške 25.000 EUR

II.C. Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu konať vo veci 36 C/115/2006 bezodkladne a bez obštrukcií.

II.D. Ústavný súd zbavuje sudcovskej imunity JUDr. M. S. a vydáva ho trestnému stíhaniu za páchanie trestnej činnosti...“

Sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom z dôvodu, že „je invalid na dávkach v núdzi, nemá peniaze na advokáta, je nositeľom ŤZP, nemá možnosť zárobku pre zlý zdravotný stav“.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov

ustanoví zákon. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov – ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

5. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 124/04). Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03).

6. Sťažnosť sťažovateľa smeruje proti rozhodnutiam okresného súdu č. k. 36 C/115/2006-92 z 28. apríla 2009 a č. k. 36 C/115/2006-97 z 21. mája 2009 v spojení s rozhodnutím krajského súdu z 31. augusta 2009 sp. zn. 23 Co/222/2009 a 23 Co/294/2009 v jeho právnej veci. Uvedené konanie bolo zavŕšené v poradí ostatným rozhodnutím najvyššieho súdu z 31. mája 2010 sp. zn. 6 Cdo 45/2010 a 6 Cdo 46/2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6. júla 2010. Sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 28. decembra 2010, to znamená po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty, preto bolo potrebné sťažnosť odmietnuť ako podanú oneskorene.

7. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2011